

ved Siden deraf vilde give en bestemt Ret til Besigtigelse, naar et Flertal forlanger den, kunde maasse nærmere fortjene Overvejelse. Jeg tror, at Afgørelsen af, om Besigtigelse i Forbindelse med det derved bevirkede Op- hold skal finde Sted kunde man uden Fare lægge i Konsulens Hænder paa fremmede Steder; derved kom man jo ud over Vanskelighederne samtids med, at man gjorde det lettere for Mandstabet at faa Spørgs- maalet afgjort.

Saa, hvad jeg altsaa her har fremsat, er til Overvejelse for det ærede Udvalg til 3dje Behandling, hvis det mener at kunne tage Hensyn dertil. — Siden jeg er ved det, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at der findes en urigtig Henviisning i § 130. Jeg ved ikke, om det ærede Udvalg har været opmærksom derpaa. Der er i § 130 henvisning til §§ 127—129. Det skal utvivlsomt være § 126 og §§ 128—129. Det burde vel rettes, og saaledes kunde der maasse og saa være andet at rette. — Jeg har derimod afholdt mig fra at omtale egentlige Realitetspørgsmaal, fordi jeg ganske vist ikke tør vente, at Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling skulde være til Sinds at gaa ind derpaa. Der er jo meget, som i det mindste jeg kunde ønske anderledes. Jeg finder f. Eks., at Skipperen er noget ubillig og uret- færdig stillet, naar han afstediges af de for- skellige Marsager, som omtales i § 26 og § 27. Han skal da miste sin Stilling uden noget som helst Bederlag. I andre lig- nende Tilfælde vil man ikke træffe en saa- dan Regel. Jeg maa sige, at jeg heller ikke har kunnet overbevise mig om, at man bør beholde Reglen om Distancefragt. Jeg fin- der, at den kan i mange Tilfælde føre til højst urimelige Resultater; men jeg kan godt forstaa, at den Slags Spørgsmaal kan det ikke nytte at drage frem, i alt Fald paa dette Tidspunkt, da man vel ikke kan vente, at det vil komme til nærmere Overvejelse i Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling.

Ordføreren (Møgen): Maa jeg blot gøre den almindelige Bemærkning, at med Hensyn til Udvalgets Behandling af Lov- forslaget er det naturligvis Udvalgets Sag at bære sit Ansvar i saa Henseende. Det ere vi rede til at høre, og selvfølgelig over- lade vi det ærede Medlem og ethvert Med- lem af Tinget Besvarelsen af Spørgsmaalet om dette Ansvar. Det er for saa vidt noget, vi ikke ville blande os i. Vi mene kun, at vi have behandlet Lovforslaget og udført det Hverv, som det høje Ting har overdraget os, paa den Maade, vi anse for forsvarlig;

og maa saa overlade Tinget at dømme i saa Henseende.

Hvad angaar disse Bemærkninger om Realitetspørgsmaal, som den ærede Taler berørte, kan jeg sige f. Eks. blot for Distance- fragters Bedkommende, at dette Spørgsmaal har været drøftet saa indgaende i Kommis- sionerne, der har staaet stærke Debatter der- om, og der har ogsaa været rejst Duffe om at hæve Reglen om Distancefragt; men der var afgørende Grunde for at beholde den, idet man mente, at det var en Fordel for Skipperne og Søfarten, som man ikke vilde være med til at berøve hverken den svenske eller den norske Skibsfart, men saa ville vi heller ikke stille den danske Skibsfart ringere. Jeg nævner dette, blot fordi det ærede Medlem deraf kan se, at saadanne Spørgsmaal virkelig have været Genstand for Drøftelse og Over- vejelse, og at der er opstillet Resultater, støttede paa bestemte Grunde, som jeg tror ere holdbare, og jeg siger ogsaa, at hvis vi skulle gennem- gaa de enkelte Paragraffer, kunde vi genop- tage hele Debatten fra Kommissionerne, men det have vi ikke fundet Anledning til. Naar Forslagene, saaledes som de forelaa, i og for sig forekom os forsvarlige, og naar gode Grunde kunde paaberaabes derfor, have vi ment, at den Omstændighed, at tre Kommis- sioner ere komne til det Resultat, og at den svenske Rigsdag har vedtaget det, og der ligeledes er Udsigt til, at det vil blive ved- taget i Norge, i og for sig var en tilstrække- lig Grund til, at vi kunne slaa os til Ro ved Bestemmelserne, naar vi i og for sig fandt, at de vare antagelige. Saaledes vil jeg for Skipperens Bedkommende henvise til, hvad jeg gjorde opmærksom paa allerede ved første Behandling, at denne Lov fæstner hans Rettigheder i en ganske anden Grad, end det nu er Tilfældet, nu mangler der enhver Be- stemmelse. Om saa disse Bestemmelser ere fyldestgørende, det kunde man jo drøfte i det uendelige, men naar der i og for sig kunde anføres gode Grunde derfor, og man finder Bestemmelserne i og for sig rimelige, har jeg ment, at vi kunde slaa os til Ro dermed, og det tror jeg, man gennemgaende vil finde med Hensyn til samtlige Lovforslagets Be- stemmelser. Jeg tør sige, at der er ikke en eneste af disse Bestemmelser, uden at der er anført gode Grunde derfor. Saa, der kan være dem, som have en anden Mening, men saa kunde vi jo sidde og drøfte i det uende- lige og aldrig blive færdige, men saa siger jeg, at jeg foretrækker at faa en Lov i Stedet for at vedblive i det uendelige at drøfte Spørgsmaalet om det allerbedste og saa ingen Lov faa. Det er den Betragtning, jeg vedtender mig, og derfor have vi paastyndet